

II De lidt større børn derimod viser tegn på udmattelse, når vi bombarderer dem med undervisning. De mangler deres fællesskaber og er mætte i samværet med deres tætteste familie.

PEDRO MARTINEZ

Så småt i gang igen, med hvad med de store?

KLUMME

Pedro Martinez, skoleleder Rudme Friskole

På Rudme Friskole har vi, som de fleste andre steder, været lukket for skolebørn siden jul. Det har været en meget lang pause. Lærerne har etableret online hjemmeundervisning. Vi har været på enkelte coronasikre hjemmebesøg med skolesager og små overraskelser. Kun meget få har benyttet vores pasningsordninger. Børnehave og vuggestue har dog været i gang og givet vores lille sted en puls.

Men så skete det, vi fik 0.-4. klasse tilbage til skolen. Dejligt gensyn mellem klassekammerater og lærere. Skolegården og legepladsen i haven fyldt med sne, vinter og skolebørn. Vi havde en dejlig uge sammen indtil vinterferien, den blev godt udnyttet, for savnet til hinanden har været stort. De mindste af vores skolebørn, kan jeg berolige alle med, har det godt. Egentlig har det nok heller ikke været dem vi har været mest bekymrede for, hverken fagligt eller socialt.

De lidt større børn derimod viser tegn på udmattelse, når vi bombarderer dem med undervisning. De mangler deres fællesskaber og er mætte i samværet med deres tætteste familie. De savner hinanden og er klar til at erobre verden, hvilket er helt naturligt. Selvom jeg har forklaret dem, at de selv bærer ansvaret for, hvordan de følelsesmæssigt og rent praktisk kan håndtere deres nuværende ret anderledes og aparte livssituation, er det en svær opgave.

CORONAPANDEMIEN MED NEDLUKNING og stærkt begrænset social omgang er en livssituation, vi alle uforvarende er sat i. Ingen ansvar for det, måske lige med undtagelse, for det tilfælde man handler med flager-

mus på et eksotisk vådt madmarked i Wuhan eller hedder Tedros Adhanom Ghebreyesus og er generaldirektør for Verdenssundhedsorganisationen måske? Alle resten af os derimod, bærer selv ansvaret for, hvordan vi hver især vælger at forholde os til denne specielle livssituation, vi er havnet i.

Det gælder selvfølgelig også for alle andre tildragelser, livet tildeler os. Hvordan vi forholder os, føler og handler er 100 procent vores eget ansvar. Måske en fremmedartet og lidt skræmmende erkendelse men også en frigørende eller frisættende erkendelse, der giver den enkelte spillerum.

INGEN TVIVL OM at vi har lært meget om os selv og i vores mangel på fællesskab oplevet en anderledes forbundethed med hinanden, der på både godt og ondt rækker ind i fremtiden. Vi er bragt sammen globalt, i vores magtesløshed overfor denne virus og blevet smertelig bevidst om vores dødelighed. Derudover er der uendeligt mange andre erkendelser og erfaringer, vi kan lære af og som vi også kommer til at beskæftige os med i skolen fremadrettet.

Lærerne har med stor kreativitet lavet undervisning på afstand men oplever efterhånden også, at energien hos eleverne svinder, for selvom vi stædigt fastholder og insisterer på coronasikker skole, bliver det dag for dag tydeligere, at skole er andet og mere end det, der kan formidles på afstand og gennem en skærm. Dette er ikke en nyhed for skolefolk, men det er sjældent blevet manifesteret så tydeligt som nu.

DET ER I fællesskabet og i relationerne mellem mennesker, at individet udvikler sig og vokser. Fagligheden er det mindste problem lige nu. Vores store elever har brug for at mødes, så de kan spejle sig i hinanden, øve sig i at løse konflikter med hinanden, diskutere, sætte grænser og finde sig selv, det kan

Pedro Martinez i et tomt klasselokale på Rudme Friskole. Skolelederen glæder sig til at få de større elever tilbage på skolen. Privatfoto

man i fysisk samvær.

Derfor glæder jeg mig til at se de ansatte, de søde børn og deres familier, alle dem det drejer sig om på skolen, for vi har en del vi skal i gang med, nu da julen næsten har været indtil påske.

+ 51-årige Pedro Martinez er skoleleder på Rudme Friskole, Børnehave og Vuggestue.

Han bor i et lille rækkehus i Svendborg med sine to børn på halv tid, Elva på 11 og Chus på 14 år.